

Spørgsmål nr. 7:

Hvilke situationer ud over anke og høringsforhold er der tænkt på ved udformningen af reglen i § 28, stk. 2, nr. 4, 1. led.

Spørgsmål nr. 8:

Vil en direkte angivet begrænsning af reglen i § 28, stk. 2, nr. 4, 1. led, til anke og obligatorisk høring være betænkelig, når henses til mulighederne i øvrigt for videregivelse.

Svar:

Formålet med bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 4, 1. led, er at sikre, at myndighederne kan varetage de opgaver, som de er blevet pålagt, også i de tilfælde, hvor andre myndigheder nødvendigvis skal inddrages i sagsbehandlingen eller i forbindelse med udøvelsen af faktisk forvaltningsvirksomhed. Det kan f.eks. være tilfældet, når den myndighed, der behandler en sag, hvori der indgår fortlørlige oplysninger, indhenter en udtalelse fra en anden myndighed, der har en særlig sagkundskab eller i øvrigt finder det nødvendigt at forelægge sagen for en anden myndighed. Der kan også være tale om en forelæggelse som et led i anvendelsen af de »call in regler«, der på en del områder for tiden søges gennemført i forbindelse med begrænsninger i den sædvanlige ankeadgang. I forbindelse med behandlingen af en klagesag vil det ligeledes være nødvendigt at videregive alle oplysninger af betydning for sagen fra den myndighed, der har behandlet sagen i første instans, til klagemyndigheden.

Ud over hørings- og anketilfældene har bestemmelsen navnlig til formål at sikre, at der kan videregives oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, når det i øvrigt er et nødvendigt led i selve sagsbehandlingen, eller for at en afgørelse kan få virkning efter sit indhold.

Som eksempel herpå kan nævnes de tilfælde, hvor en myndighed udfører sekretariatsopgaver for en anden myndighed. Det gælder f.eks. den kommunale skatteforvaltnings forberedelse af sager for ligningskommissionen og de amtskommunale socialcentres sekretariatsmæssige bistand til revaliderings- og pensionsnævnet samt amtsankenævnet.

Som et andet eksempel på tilfælde, hvor løsningen af de opgaver, der efter lovgivning

gen pålægges myndighederne, forudsætter et samvirke mellem flere myndigheder, kan nævnes det sociale udvalgs beslutning om at anbringe et barn uden for hjemmet efter reglerne i bistandslovens kap. 18. Ud over, at det i bistandsloven er bestemt, at flere forskellige myndigheder skal medvirke ved selve sagsbehandlingen i det sociale udvalg, er det tillige en forudsætning, at den myndighed (institution), barnet skal anbringes hos, får nærmere oplysninger om baggrunden for opholdet.

Da lovgivningen således på en række forskellige retsområder forudsætter, at myndighederne samarbejder om løsningen af en opgave, har justitsministeriet fundet det påkrævet at medtage en undtagelse fra videregivelsesforbudet i § 28, stk. 1, når videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling.

Det vil på den baggrund efter justitsministeriets opfattelse ikke være muligt at begrænse reglen i § 28, stk. 2, nr. 4, til hørings- og anketilfældene.

Justitsministeriet finder derimod grund til at fremhæve, at videregivelsen kun må ske, når den er et *nødvendigt* led i sagsbehandlingen. Det er således ikke tilstrækkeligt, at videregivelsen blot vil være hensigtsmæssig.

Spørgsmål nr. 9:

Kan det oplyses, hvorvidt en klient, der udelukkende søger rådgivning i medfør af bistandslovens §§ 28, 29 eller 32, kan risikere, at oplysninger om rent private forhold indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed?

Svar:

Efter bistandslovens § 28 kan det sociale udvalg tilbyde enlige og familier vederlagsfri løbende vejledning og rådgivning og er forpligtet til ved opsøgende virksomhed at rette sådant tilbud til enhver, som må antages at trænge hertil. Efter bistandslovens § 32, stk. 4, påhviler det det sociale udvalg at yde forældremyndighedens indehaver eller den, der faktisk sørger for et barn, særlig vejledning og støtte, når barnet har vanskeligheder i forhold til sine daglige omgivelser, skolen eller samfundet, eller når barnet i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold.

I socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975 om rådgivning og tilsyn efter bistands-